

«Деякі з нас мають тіло, яке потрібно налаштувати, щоб воно стало гарним місцем для життя»: приналежність, місця відпочинку та гендерні таланти

Інтерв'ю з Есбен Естер Піреллі Бенестад

Інтерв'ю брав Девід Денборо

Доктор Есбен Естер Піреллі Бенестад — норвезька транс/бігендерна особа, лікар, чия робота мала значний вплив на багатьох практиків наративного підходу щодо трансгендерного досвіду та гендерних відносин, а також ідентичностей у цілому (див. Бенестад, 2016). Концепції Есбен Естер щодо гендерної приналежності та гендерних талантів виявилися дуже корисними для практиків. У цьому інтерв'ю Есбен Естер представляє додаткові поняття «настройка тіла» та «місць відпочинку», які можуть мати важливе значення у зв'язку з гендерною приналежністю. Інтерв'ю відбулося в Аделаїді в березні 2019 року.

Есбен Естер працює в університеті Агдера, Норвегія, зв'язатися з Есбен можна за адресою esben.esther@uia.no

АНОТАЦІЯ

У цьому документі описується застосування діалектичного наративного дослідження, терапевтичного підходу, який включає феноменологію та наративне дослідження в рамках наративних практик, щоб отримати двосторонні розповіді про життя людей. Я описую цей підхід у своїй роботі з Сарою, 28-річною студенткою університету, яка зазнавала труднощів у своїх міжособистісних стосунках. Ми з Сарою змогли

розвинути її особисту діалектику, окреслити її пейзажі за допомогою повторних запитань і прояснити її позицію щодо її проблематичних і бажаних відповідей на досвід «амбівалентності та нечутливості». Завдяки використанню макросхем під час наступних сесій ми з Сарою змогли визначити її особисті цінності та її надії та наміри на майбутнє. Ми також визначили конкретні бар'єри для втілення цих уподобань, а також особисті навички та знання, на які вона могла б спиратися, щоб рухатися до своїх надій і намірів на майбутнє.

Ключові слова: трансгендерність, бігендер, гендер, гендерна приналежність, гендерні таланти, тілесні настройки, місця відпочинку

ДД: Привіт, Есбен Естер! Дуже приємно бачити вас тут, в Аделаїді!

Дякуємо, що погодилися дати інтерв'ю щодо дослідження, у якому ви нещодавно брали участь, що спрямоване на людей, які відчувають гендерну невідповідність. Мене особливо цікавлять значні відмінності в досвіді людей до та після того, як вони змінили своє тіло, щоб відчути, що їхнє тіло більше відповідає їхній ідентичності. Чи можете ви розповісти нам про це?

Е.Е.: Це стосується досліджень, які проводилися в Бразилії, Франції та Італії, а потім ми отримали натхнення провести їх у Норвегії. Так як було близько 400 відповідей у Франції та Бразилії, ми сподівалися на принаймні 200 відповідей в Норвегії. Ми зв'язалися з усіма активістськими та медичними організаціями, які працювати з людьми, що відчувають гендерну невідповідність, і замість 200 ми отримали 538 відповідей! Ми були дуже раді цьому. За допомогою онлайн-опитування ми ставили запитання на різні теми, включаючи сексуальність, дискримінацію та суїцидальні думки. Це була велика анкета. Понад 60% тих, хто відповів, стикалися з дискримінацією в медичних відділеннях і медичних установах. І понад 80% вказали, що у них були суїцидальні думки, а майже 30% мали суїцидальні спроби.

Ми також задали питання, яке я вважаю дуже важливим. Ми запитали:

«Якщо у вас були суїцидальні думки та/або спроби суїциду, це сталося до чи після того, як ви змінили своє тіло, щоб відчувати, що ваше тіло більше відповідає вашій особистості?» Ми дізналися, що 80% тих, хто відчував суїцидальні думки, зменшилися до 5% після тілесних змін.

ДД: Це здається надзвичайно значущим... Чи можете ви розказати трохи більше про фразу «настройка тіла»?

ЕЕ: Мова, якою ми користуємося, дуже важлива. Ми використовуємо фразу «настройка тіла», а не такі слова, як «коригування тіла», оскільки ми не хочемо мати на увазі, що існує «правильне тіло». За 40 років практики лікаря я ніколи не бачив правильного тіла! Люди пристосовують своє тіло відповідно до своїх бажань і потреб, а не «виправляють». Що важливо в цьому дослідженні, так це те, що ми бачимо цю драматичну зміну щодо тілесних налаштувань до і після.

Нам все ще потрібні подальші дослідження. Коли ми подивимося на це глибше, то можливо, виявимо, що є час відразу після настройки тіла, коли люди все ще можуть боротися з суїцидальними думками ... ми ще недостатньо знаємо про значення простору та часу. Але це говорить нам про те, що якщо люди відчувають гендерну невідповідність і якщо вони також зазнають дискримінації, тоді це контекст, що може стати небезпечним, якщо на нього не відреагувати належним чином. Це дослідження має сказати всім терапевтам і консультантам, а також хірургам, що ви не повинні чекати, тому що саме час очікування тут є найнебезпечнішим.

ДД: Чи можете ви сказати трохи більше про «настройку тіла» і дати нам трохи уявлення про різноманітність подібних налаштувань тіла? А по-друге, як це стосується гендерної приналежності?

ЕЕ: Так. У цьому контексті часто використовується слово, термін або поняття «перехід». І перехід часто визначають як об'єктивну міру, коли ви максимально (якщо можливо) налаштовуєте своє тіло, щоб воно було схожим на тіло «іншої статі». Це термінологія в МКБ-10 (Міжнародна класифікація хвороб) стосовно гендерної дисфорії та зміни статі.

У мене інше розуміння «переходу». Я все ще використовую слово перехід, але це такий суб'єктивний перехід. Мене цікавить, що потрібно людині:

«Які тілесні зміни вам потрібні, щоб почуватися комфортно у своєму тілі?» Після чого ми отримаємо безліч різних речей, які люди можуть хотіти зробити. Деякі з них можуть бути дуже важливими для людини, а деякі можуть бути менш важливими.

Я дуже часто зустрічаюся з людьми, яким при народженні було приписано жіночу стать, і, які не обов'язково відчують себе чоловіками, але відчують себе кимось іншим, і багато з них хотіли б видалити груди. Це операція, яка здається найпоширенішою в моєму контексті. Інші отримують бажані фізичні зміни за допомогою гормонального лікування, будь то тестостерон або естроген та блокатори андрогенів.

Важливо визнати, що існує так багато “місць відпочинку” між кінцями спектру – гендерної більшості, які повинні бути відкритими для всіх. Ми повинні забезпечити, щоб кожен міг знайти своє “місце для відпочинку”.

ДД: Я вважаю цю концепцію «місць відпочинку» дуже красивою.

Е.Е.: Наразі я не бачу багато людей, які хотіли би налаштувати свої статеві органи. Це також підтверджено нашими дослідженнями. Багато хто не хоче цієї операції, частково тому, що вони не думають, що результати будуть хороші, а частково тому, що вони кажуть щось на кшталт: «Ну, у нас все добре з тим, що ми маємо». Вони також можуть сказати, що їм настільки подобається власна сексуальність, що вони не хочуть робити операцію. Оскільки

геніталії настільки глибоко гендерні, це сфера, яка може вимагати творчості.

ДД: Чи можете ви розказати більше про цю творчість у зв'язку з статевими органами та гендером?

ЕЕ: Так. Іноді я допомагаю клієнтам дегендеризувати геніталії. Статеві органи іноді використовуються як родові шляхи, іноді вони використовуються для того, щоб мочитися, іноді вони використовуються для сексу. Насправді тільки клітор створений виключно для задоволення. Це красиво, чи не так?

Я пропоную їм ідею того, що задоволення не має гендеру. Отже, якщо ви можете отримувати задоволення від використання так званих статевих органів, ми можемо дегендеризувати це задоволення і сказати, що це просто задоволення. Іноді ми можемо припустити, що людина дає своїм геніталіям іншу назву, наприклад «великий клітор» (можливо, він також міг бути збільшений через надходження андрогенів). Я також чую термін «кіска-жердина» (від англ. Pussy pole) для того, що зазвичай називають пенісом. Такими способами можна дозволити творчості проявитись. Перейменування або дегендеризація є варіантом для людей, які, можливо, не хочуть робити операцію на своїх статевих органах і/або для яких це не варіант. Це серйозна операція, і будь-яка серйозна операція має ускладнення. Якби це було легко і просто, це не було б такою великою проблемою, але це не легко і просто.

ДД: Це також не варіант для дуже великої частини населення світу...

ЕЕ: Абсолютно. Зробити операцію на статевих органах – справді лише варіант для багатих. Але ми повинні знайти “місця відпочинку” для всіх. Сказавши це, я також вважаю, що важливо, щоб не терапевт радив не робити операції, оскільки це має надходити від самих людей. Не професіонали повинні визначати, які зміни тіла є значущими. Хороші запитання натовість такі: «Чи вважаєте ви, що вам потрібні деякі тілесні зміни, щоб добре жити зі своїм тілом?» І якщо людина відповість «так», тоді «Ну, яких коригувань ви

бажаєте або хочете мати?» Досить часто зміни, на які клієнти сподіваються, можливо отримати через гормональний перехід. Залежно від контексту, іноді я не запитую, а іноді я можу запитати: «Чи є у вас думки про зміну своїх геніталій тощо?» Якщо я не запитую про це, людина може подумати, що для геніталій у нашій розмові немає місця, тому іноді мені доводиться запитувати про це. Дуже часто людина може сказати: «Ну, можливо, колись у майбутньому». Але дуже рідко це пріоритет.

У дослідженні, про яке я згадував вище, з 500 відповідей менше 50% визначають себе в рамках того, що ми називаємо гендерною бінарністю. Решта визначають себе за межами бінарного гендеру або небінарними. Це також має значення для настройки тіла. У міру того, як культура починає сприймати гендерну експресію за межами бінарності, стають доступними більш різні варіанти.

ДД: Раніше ми вже говорили про важливість культурної роботи для забезпечення того, щоб у різних культурах було більше варіантів гендерного вираження чи гендерної приналежності. Я не можу точно пригадати, як ви описуєте це ... як культурну, політичну роботу? Ви можете сказати щось з цього приводу?

Е.Е.: Так, якщо таке суспільство, як Австралія, відкриває третій спосіб визначення гендеру, то це ніби суспільство виставляє дзеркало, в якому тепер з'являються ті, хто раніше не міг там з'явитися. Метафорично, ми могли б сказати, що багато людей живуть у суспільствах, які діють таким чином, що якщо ви піднесете дзеркало до свого обличчя, ви нічого не побачите, тому що немає займенника для вас, немає ідентифікації, немає слова для вас. Крім того, для вас може бути "грішне" або патологічне слово, щоб ви могли мати спотворене зображення себе в дзеркалі. Суспільству потрібно зробити дуже багато, щоб звільнити простір для того, що я хотіла би назвати складністю природи.

ДД: Я також чув, як ви говорили про те, що ми всі виграємо, коли різноманітні гендерні таланти людей отримують визнання. Чи можете ви сказати щось про гендерні таланти?

ЕЕ: Мабуть, це було більше 10 років тому, коли я тричі виступала перед групою людей із синдромом Елерса-Данлоса. Це синдром, який робить сполучну тканину дуже еластичною. Багато акробатів насправді мають цю рису. І є деякі інші аспекти досвіду людей з синдромом Елерса-Данлоса, які стосуються сексуальності, саме тому мене запросили поговорити з ними. Під час нашої третьої зустрічі, наприкінці мого виступу люди виглядали дещо пригніченими. Там сиділо, напевно, 65 людей, які дивилися собі на коліна. І я подумала: "Що робити, що робити?" І тоді мені спало на думку запитати: «Чи є аспекти вашого досвіду, які ми могли б назвати талантами Елерса-Данлоса?» У той момент це було, ніби чарівна паличка пройшла по кімнаті, підняла підборіддя й додала гордості на обличчя. Вони сказали: «Є! Як ви думаєте, що було в Гудіні?» А потім відбулася зовсім інша розмова.

Саме в той момент я побачив силу слова «талант». Повертаючись додому, я вперше подумала про себе як про «трансталановиту». Коли я почав використовувати цей термін, він сподобався багатьом іншим трансталановитим людям. Ми настільки звикли до того, що нас патологізують і говорять, що з нами щось не так, що визнання транс-таланту є підривним.

І тоді мої роздуми пішли далі: якщо талант патологізується, пов'язується з гріхом, пов'язаний з "щось пішло не так", або пов'язаний з відсутністю слів, займенників, без нічого... тоді цей талант стане прокляттям. Хоча це і талант, він зашкодить вашому життю. Але якщо його вітати, визнавати, цінувати, то цей талант стає даром. Це стає подарунком не лише для відповідної людини, а й для кожного.

Я маю транс-таланти. Я вітаю це. Це вітали інші люди навколо мене. Отже, я трансобдарована. Я почала використовувати цю фразу теж. Я зустрічаю багато трансобдарованих людей, і я ледь не плачу, коли бачу, як ця концепція може підняти підборіддя від сумного погляду вниз, до гордості.

ДД: Ваша уважність і креативність зі словами дуже важливі для мене. Я знаю вас як лікаря, сексолога, дослідника, активіста та поета. Чи могли б ви поговорити більше про значення слів у цих сферах...

ЕЕ: Було багато різних випадків, які навчили мене силі слова. Моєму другові, родом із Гонконгу, Кам Вею, при народженні було призначено жіночий гендер, але він є і виглядає чоловіком. Я почула, як Кам сказав: «Я б ніколи не описав себе, як народженого в неправильному тілі, тому що якби я народився в іншому тілі, я б не був собою». З того самого моменту я ніколи не використовувала термін «народжений у неправильному тілі», але я можу сказати, що деякі з нас мають тіло, яке нам потрібно налаштувати, щоб вони були гарним місцем для життя.

ДД: Раніше ви говорили про місця відпочинку, красива концепція, можете сказати щось більше про місця відпочинку?

ЕЕ: Коли ви досягаєте місця відпочинку, ви знаєте, що вам не потрібно йти далі. Він нагадує ті місця, наприклад, місце біля моря, де більше нічого не потрібно. Це також викликає щось пов'язане зі значенням ... коли ви читаєте книгу, теорію чи дослідження, і ви натрапляєте на концепцію, яка раптом пояснює ваш досвід ... це також місце відпочинку. Місце відпочинку -- це місце, де ви відчуваєтеся як вдома та затишно.

ДД: А щодо сфер гендеру та гендерної приналежності?

ЕЕ: Місце відпочинку, це коли ви внесли будь-які зміни, які вам потрібно зробити, щоб ваше тіло було комфортним для життя, і щоб ці зміни оцінили люди, з якими ви спілкуєтесь. Ці зміни можуть бути невеликими чи великими... і подяки також можуть бути лише у вузьких колах або іноді вони також можуть бути від громадськості. У Норвегії мене знають як людину, яка одночасно є чоловіком і жінкою. Я домовився про те, щоб бути позагендерним, або небінарним, або щоб ми не говорили про це ... і в умах деяких людей – і чоловіком, і жінкою. У моїй рідній країні це сприйняли та визнали багато людей. Часом я можу зустріти дуже жорстких хлопців, зі стрижкою їжачок у камуфляжних штанах і військових

черевиках, і вони можуть виглядати досить страшно на мою думку, але вони підходять, тиснуть мені руку і кажуть: «Ми справді захоплюємося тим, що ти робиш». Я знаю, що це лише мій досвід... і, звичайно, багато трансгендерних і небінарних людей стикаються з глибокою дискримінацією та насильством. Але мій досвід також пов'язаний із пошуком місця відпочинку та визнання моїх гендерних талантів.

Я думаю, що є багато, багато речей, про які люди прагнуть, але не наважуються сказати або не наважуються попросити у своєму власному житті. І коли хтось робить речі, пов'язані з дозволом собі висловити те, що для вас важливо, те, що пов'язано з вашими талантами, це також дає дозвіл іншим людям робити те саме.

Я сподіваюся, що мало-помалу суспільство зміниться так, щоб коли справа стосується гендеру, більше людей можна буде сприймати не як або/або, а як типу і те і те. Я відчуваю, що ці сфери трохи священні.

ДД: Звичайно, я вважаю, що ваша життєстверджуюча та рятівна праця – це святе. І я повністю згодна, що коли люди наважуються звільнити простір для місць відпочинку в їх власному житті, це пропонує щось для всіх інших, що їхня хоробрість пропонує щось для всіх нас. Дякуємо, що поділилися своїми гендерними талантами та думками про гендерну належність і місця відпочинку!

ЛІТЕРАТУРА

Benestad, E. E. P. (2016). Gender belonging: Children, adolescents, adults and the role of the therapist – Revised. *International Journal of Narrative Therapy and Community Work*, (4), 91–106.

ШАНОВНИЙ ЧИТАЧУ

Ця стаття спочатку була опублікована Публікаціями Далвіч Центру, невеликим незалежним видавництвом, розташованим в Аделаїді, Австралія.

Ви можете зробити нам велику послугу, поважаючи авторські права на цю статтю та будь-яку нашу статтю чи публікацію.

Статтю, яку ви прочитали, захищено авторським правом © Dulwich Center Publications

За винятком випадків, дозволених Австралійським законом про авторське право 1968 року, жодна частина цієї статті не може бути відтворена, збережена в пошуковій системі, повідомлена або передана в будь-якій формі чи будь-якими засобами без попереднього дозволу.

З усіма питаннями слід звертатися до власника авторських прав за адресою:

Dulwich Center Publications, Hutt St PO Box 7192, Adelaide, SA, Australia, 5000

Електронна адреса: dcp@dulwichcentre.com.au

Дякуємо! Ми це дуже цінуємо.

<i>Ви можете дізнатися більше про нас за адресою: www.dulwichcentre.com</i>	<i>Ви можете знайти ряд он-лайн ресурсів за адресою: www.narrativetherapyonline.com</i>	<i>Ви можете знайти більше наших публікацій за адресою: www.narrativetherapylibrary.com</i>
--	---	--